

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8300

гр. София, 24.10.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в закрито заседание на 24.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

като разгледа дело номер **10880** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК във връзка с чл. 144 АПК.

Образувано е по молба на „Агротексим“ ЕООД, чрез пълномощник адв. А. И., за допълване на решение № 5360 от 26.08.2022г., постановено по адм. дело № 10880/2020г. по описа на Административен съд София-град, в частта му за разноските.

В молбата се сочи, че съдът не е присъдил на жалбоподателя разноски по делото съразмерно уважената част от жалбата му, изразяващи се в заплатена държавна такса в размер на 50 лв. и внесен депозит за СТЕ в размер на 400 лв.

В срока по чл. 248, ал. 2 ГПК по делото е постъпил отговор от ответника, с който изразява становище за неоснователност на искането, като сочи, че жалбоподателят нито е представил списък по чл. 80 ГПК, нито е направил своевременно искане за присъждане на разноски.

Искането за допълване на решението е допустимо, тъй като е подадено в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК и от надлежна страна.

Разгледано по същество е неоснователно.

Производството по адм. дело № 10880/2020г. по описа на АССГ е образувано по жалба на „Агротексим“ ЕООД срещу т. 2.2 от Решение № РР-3955/23.09.2020г. и т. 1.6, т. 3 и т. 4 от Приложение към Решение № РР-3955/23.09.2020г., издадено от директора на Б. дирекция И. район.

С решението, чието допълване се иска, съдът е отменил т. 1.6 и т. 3 от Приложение към Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 31160013/23.09.2020г., неразделна част от т. 2.2 от Решение № РР-3955/23.09.2020г. на директора на Б. дирекция „И. район“, като е отхвърлил жалбата в останалата ѝ част.

В срока за обжалване на решението по делото е постъпила молба от адв. И., пълномощник на „Агротексим“ ЕООД, за допълване на решението, като в полза на жалбоподателя да бъдат присъдени разноски съразмерно с уважената част от жалбата

му.

От данните по делото се установява, че за първи път в тази молба се прави претенция за заплащане на разноски. Искането е недопустимо, тъй като претенцията за присъждане на разноски е заявена, едва след постановяване на крайния за производството акт.

Според разпоредбата на чл. 80 ГПК, както и съгласно т. 11 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. по тълкувателно дело № 6/2012 г. на Общото събрание на гражданската и търговската колегия (ОСГТК) на Върховния касационен съд (ВКС), претенцията за разноски може да бъде заявена валидно най-късно в съдебното заседание, в което е приключило разглеждането на делото пред съответната инстанция. Следователно това е крайният момент, до който може да се иска присъждане на разноски.

Устните състезания обаче са посочени в чл. 80 ГПК като крайния момент, до който претенцията за разноски може да бъде валидно заявена. Начален момент законодателят не определя. Съответно жалбоподателят е разполагал с възможността да направи това по всяко време - при подаване на жалбата; в други молби в хода на съдебното производство; до приключване на последното открито съдебно заседание. В случая жалбоподателят не е заявил такава претенция нито в подадената жалба, нито в други молби, които е представял в хода на производството - молби от 29.03.2021г. /л. 90/; 20.04.2021г. /л. 96/ и 22.11.2021г. /л. 146/, нито в някое от проведените открити съдебни заседания на 23.03.2021г., 21.09.2021г., 16.11.2021г. и 08.02.2022г., на всяко от които е присъствал юрк. Т., негов процесуален представител. На последното съдебно заседание на 21.06.2022г., в което е приключило разглеждането на делото, жалбоподателят не е изпратил свой процесуален представител.

За да бъдат присъдени разноски, е необходимо не само да са реално направени, но и да са поискани. Този извод следва от принципа на диспозитивното начало в процеса, а именно, че страните определят предмета на делото и обема на дължимата защита. Съдебното производство започва по молба или жалба на заинтересовано лице. Служебното начало касае извършване на процесуални действия, насочени към изясняване на спора от фактическа и правна страна. А изискването за своевременно направено искане логически следва от фазите на процеса, тоест делото трябва да е висящо и преди да е приключило със съответния съдебен акт.

В конкретния случай разноските са поискани за първи път след приключване на делото, което обуславя и недопустимост на искането. В този смисъл определение № 1615 от 15.02.2016 г. по адм. д. № 1712/2016 г., IV отд. на ВАС, Определение № 296 от 09.01.2018 г. по адм. д. № 14000/2017 г., IV отд. на ВАС, Определение № 14810 от 30.11.2018 г. по адм. д. № 13162/2018 г., IV отд. на ВАС, Определение № 15872 от 21.12.2017 г. по адм. д. № 12881/2017 г., III отд. на ВАС и др.

Водим от горното и на основание чл. 248, ал. 3 ГПК във вр. с чл. 144 АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на „Агротексим“ ЕООД, чрез пълномощник адв. А. И., за допълване на решение № 5360 от 26.08.2022г., постановено по адм. дело № 10880/2020г. по описа на Административен съд София-град, в частта му за разноските.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен

съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: